

LATVAS

No. 48. Metai VII

Lapkr.-Nov. 19, 1927

PSR valst.
respublikine
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XXIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

TESAL. 1, 2-10.

BROLIAI: Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus, atsimindami jus visus savo maldose.

Mes nuolat atsimename Dievo ir mūsų Tėvo akyvaizdoje jūsų tikėjimo darbą, vargą, meilę ir štvėrmę viltyje mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi, žinodami, Dievo mylimieji broliai, jūsų išrinkimą, nes mūsų evangelija atėjo pas jus ne tik žodžiais bet ir su jėga, su šventąja Dvasia ir pilnu įsitikinimu. Jus juk žinote, kokie mes buvome jūsų tarpe del jūsų. Jus pasidarėte mūsų ir Viešpaties sekėjai, priimdami žodį didžiame sielvarte šventosios Dvasios džiaugsmu. Taip jus pasidarėte pavyzdys visiems tikintiems Makedonijoje ir Achajoje. Nes, pradėdant nuo jūsų, Viešpaties žodis pragarsėjo netik Makedonijoje ir Achajoje, bet jūsų tikėjimas į Dievą pasidarė žinomas ir visur, taip kad mums nėra reikalo ką nors apie tai kalbėti. Nes jie patys pasakoja apie mus, koks buvo mūsų pas jus atėjimas ir kaip jus gręžėtės nuo stabų į Die-

E v a n g e l i j a .

MATO 13, 31-35.

ANUO metu Jėzus pasakė minioms šitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į garstyčių grūdą, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. Jis, tiesa, mažiausias tarp visų sėklų bet užaugęs, didesnis už visas daržoves ir iš jo darosi medis, taip kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena ant jo šakų. Jis pasakė jiems kitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteriškė ėmė ir įmaišė į tris saikelius miltų, kolei visa įrugo. Visa tai Jėzus kalbėjo minioms prilyginimais, ir be prilyginimų jis jiems nekalbėjo, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Aš praversiu savo burną prilyginimais, išpasakosiu nuo pat pasaulio įkurimo peslėptus dalykus.

vą, kad tarnautumėte gyvajam ir tikrajam Dievui, ir lauktumėte iš dangaus jo Sunaus Jėzaus, (kurį jis prikėlė iš numirusių) kurs mus išgelbės nuo ateinančios rustybės.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Gim inėms Į Lietuvą

Kolegijos Remėjų Seimas

Kitame sekmadienyje, lapkričio 27 d., susirenka pirmasis Marijonų Kolegijos Remėjų Draugijos Seimas, šv. Mykolo par. svetainėje, 1644 Wabansia ave., Chicago, Ill. Prie to įžymaus įvykio ruošiantis, tenka jį plačiau įvertinti ir nušviesti.

Didelių darbų pradžia visuomet yra sunki. Tik pradžia padarius ir pasiūlymus laimingomis sėkmėmis, atsiranda žymiai daugiau drąsos didelių uždavinių siekti.

Lietuviams išeivijoje susilaukti Aukštesnės bernaičiams Kolegijos ir tai tokios, kokią esame užsibrėžę, t. y. 200-300 studentų, nepaprastai gaivinantis reiškinys, gausiai sustiprinantis kilniuosius norus mūsų tautos trečdaliui, esančiam Amerikoje, išauklėti tinkamų vadų. Visi žino, be mokslo pagalbos neišgelbėsime jaunąją kartą. O mokslą duoti, reikalinga Aukštojo Mokslo mokykla — Kolegija. Visoje kiaurai Amerikoje visi lietuvių kolonijų žymesnieji vadai Lietuvių Kolegijos reikalą senai atjautė, daug tuo reikalu tarėsi, daug savo pinigų aukojo. Patys turėdami daugiau darbo negu išgali tobulai jį atlikti, nebegalėjo nei pamintyti pasiimti sumanytosios Kolegijos vadovystę į privačias rankas. Kadangi pokariniiais laikais, kuomet tas klausimas ypač buvo gyvas, nesusirado žmonių, kurie būtų panorėję tiesioginiai rupintis Kolegijos įkurimu, matome, tasai karštis buvo atsluogęs, vadai nusimineję. Taip tęsėsi apie porą, trejetą metų.

Į tą laiką žymiai sustiprėjo Marijonų Vienuolija Amerikoje. Pribuvo daugiau Kongregacijai narių. Dievas pakvietė į vienuoliją daugiau kunigų ir pasauliečių brolių. Buvo aiškiai matyti, kad Kongregacija pradės sparčiai augti, stiprėti.

Tąjį Marijonų gyvumą greit pastebėjo Išeivijos vadai. Pavieniui ir sudėtinai, privačiai ir per įvairių organizacijų Seimus ėmė prašyti Marijonų Kongregacijos pasiimti manomos įkurti Kolegijos vadovystę į savo rankas. Ir nors Marijonai oficialiai tuomet dar nebuvo davę sutikimo, bet numatydami būtina Išeivijos reikalą, nuo kurio priklauso didelėje dalyje žymios tautos dalies likimas, visą savo veikimą pradėjo kreipti ir derinti prie to reikalo. Žinodami gerai, kad pradžioje teks daug pavargti, besirūpinant busimai Lietuvių Kolegijai paruošti tinkamą skaičių cenzuotų mokytojų, o dar daugiau, besistengiant sukelti reikalingą kapitalą Kolegijos rumams statyti, — laukė Išeivijos nuširdaus pažadėjimo pagelbėti aukomis pastatyti Kolegiją. Tas ir įvyko. Lietuvių Katalikų Amerikoje centras ir širdis — tai L. R. K. Federacija. Ji savo Kongresų nutarimais pareiškė visų lietuvių katalikų vardu Marijonų Kongregacijai, kad visi lietuviai kiek galėdami pagelbės pastatyti Kolegiją. Geresnio užtikrinimo negali būti.

Tai buvo 1924 metais, vasarą. Marijonų Vienuolijos Taryba priėmė L. R. K. Federacijos pasiūlymą rupintis įkur-

ti ir vadovauti busimai Lietuvių Kolegijai. Apie tai pranešta plačiai visuomenei.

Gyvesnieji žmonės gyvai pritarė ir nudžiugo bet žymi dauguma pasiliko kurčia, it nieko negirdėtų. Buvo jaučiama, kad žymus tautos reikalas — Kolegija, apsiėmus jos įkurimu rūpintis Marijonams, pasidarė neaktualus kolonijose. Ten atsirado savi reikalai, vietos vargai.

Marijonai stebuklą nepagalėjo padaryti. Bet tokį visuomenėje upą jaučiant, teko pagalvoti kaip kilnųjį darbą įgyvendinus.

Marijonams teko pirmiausiai susirupinti savų mokytojų ruošimu busimai Kolegijai. Todel, 1924 metais į naujai pastatytą vienuolyną Marian Hills, Ill. sutraukia pasireiškusius tapti Marijonais jaunuolius į pirmąjį bandymą. Į porą metų nejučiomis pasidarė pilna vienuolinė Kolegija. Iš tosios Marijonų Kolegijos jau yra išvykę aštuoni jaunuoliai į Europą Universitetuose aukščiausių mokslų siekti. Du jų mokinasi Romoje, o šeši priimti yra į Lietuvos Universitetą Kaune. Į keletą metų jų skaičius padaugės ir Marijonai susilauks pakankamai ir gerų mokytojų Lietuvių Kolegijai Amerikoje.

Besirupinant išsiauklėti mokytojų Kolegijai, Marijonai neapleido ir antrojo svarbaus darbo, — tai ugdymo Kolegijos fondo, iš kurio bus galima pastatyti Kolegijai tinkami rumai. Dailią pradžią tam fondui padarė L. R. K. Federacija, pati daugiau tukstančio dolerių įnešdama pačioj pradžioje.

Kadangi buvo numatyta, kad Kolegijos rumai kainuos apie 200-300,000 dolerių, pradėta galvoti sujungti visus tuos patrijotus lietuvius, kurie prisidės auka prie Kolegijos statymo, į Kolegijos Remėjų Draugiją. Suprojektuoti įstatai; greit įsikuria keliolika skyrių; sudarytas Remėjų Chicagos Apskritys. Kolegijos Remėjų Apskrities susirinkime ilgai tartasi del vardo naujai draugijai. Galutinai priimta pasivadinti Marijonų Kolegijos Remėjų Draugija. Nebeužilgo buvo gautas draugijai "čarteris," ji įregistruota Illinois valstybėje.

Marijonų Kolegijos Remėjų Draugija suorganizuota visai naujais pamatais. Jos įstatus peržiūrėjo Vyriausis Marijonų Vienuolijos Vadas a. a. arkivyskupas Jurgis Matulevičius, padarė juose kai kurių atmainų, pastabų. Prie medžiaginio draugijos tikslo prijungta ir dar kilnesnieji: Dievo garbė, savytarpė pašalpa maldomis, asmeninis tobulinimasis. Užtat M. K. Remėjų Draugijos nariai padaryti Marijonų Kongregacijos maldų, gerų darbų ir nuopelnų dalininkais. Už visus Remėjus apsiimta laikyti du kartu metuose šv. Mišias: šv. Panelės Nekalto Prasidejimo šventėje ir Sekminių dienoje. Už kiekvieną-gi mirusį Remėją atlaikyti atskirai dvejias šv. Mišias, gavus apie jo mirtį pranešimą Centre. Be to, visi Kolegijos Remėjai gauna veitui savaitinį laikraštį "Laivą."

Iš Kolegijos Remėjų laukiama, kad įneš į Kolegijos fondą kas metai bent po \$3.00, kad kasdien kalbės Dr-jos gyvų ir mirusių narių intencija 1 Sveika Marija, o už mirusį Remėją sukalbės 1

Ražančiaus dalį. Tokiu būdu kilniam darbui — Kolegijai statyti, sukurta taip gi kilni draugija.

Marijonų Kolegijos Remėjų Draugija turi jau netoli 2,000 narių. Ji išsiplėtus ypač apie Chicagą ir Rytinėse Valstybėse. Daugybė Remėjų priklauso stačiai į Centrą, kiti — susiorganizavę į skyrius. Kai kurie skyriai pasižymėjo savo sumanumu, veiklumu, sudarant daugiau įplaukų Kolegijos fondan. Prie tokių skyrių pirmoj eilėje priklauso 2-sis skyrius, šv. Mykolo parapijoje, Chicago, Ill. susiorganizavęs, kur įvyksta

pirmasis Marijonų Kolegijos Remėjų Dr-jos Seimas. Į pirmąjį Seimą kviečiami visi Kolegijos Remėjai ir įvairių draugijų atstovai. Kaip Kolegijos Remėjai, taip draugijų atstovai Seime turės lygias teises.

Trokšdami įgyvendinti išėivijai būtina reikalą, pastatyti lietuviams bernaičiams Kolegiją, ir tuomį apsaugoti jaunosios kartos lietuvišką mintį, dvasią ir dailią ateitį, — visi prisidėkite savo sumanumu, aukomis ir darbu prie to kilnaus tikslo, — atvykite į Seimą.

K. M.

Amžinoji Kunigystė.

Kardinolas Manning.

1. Visu pirma, jos nurodo mums mūsų Dieviškojo Mokytojo užsiėmimą. Įsikunymas buvo nužėngimas, turįs daugelį laipsnių. Jisai išnaikino Save, paslėpdamas savo garbę; Jisai priėmė tarno išvaizdą; Jisai tapo žmogumi; Jisai nusižemino ir tai iki mirties, bet kokios — paniekoje. Štai, šeši nusižeminimo laipsniai. Ir tartum šių neužteko, Jisai tęsia savo nusižeminimą Švenčiausiame Sakramente, atiduodamas Save į savo kurinio rankas ir yra įsakomas (“Viešpačiui klausant žmogaus balno” — Jozue 10, 14) kiekvieną rytą jų žodžiu, kad rastųsi ant mūsų aukurų. Jisai yra jų pakeliamas, nešiojamas šen ir ten ir, pagaliau, vertų ir nevertų maistų priimamas. Šiuo tai bet dievišku būdu Jisai palieka klusnus savo kunigų galioje arba jurisdikcijoje, kaip anuomet, gyvendamas ant žemės, Jisai priklausė Įstatymo ir tų visų, kurie turėjo orumo, net Kaifo ir Piloto.

Nusižeminimas yra viso klusnumo šaknis; kantrybė gi yra tobulas klusnumas. Savęs atnašavimas yra amžinas klusnumas kaip lygiai yra amžinas Įstatymas ir Jo kunigų prasmė.

2. Antra, toji jurisdikcijos galia reiškia dieviškąjį užveizdavimą, kuris yra kunigams pavestas. Bažnyčia paveda šv. Juozapui, Dieviškojo Kudikėlio globėjui, šv. Dvasios žodžius: “Kuris užlaiko fygų medį, valgys jojo vaisių; ir kuris užlaiko savo valdovą, bus pašlovintas”. (Pat. 27, 18). Švenčiausio Sakramento globojimas yra kunigo galioje. Aukuro durų raktai yra jojo globoje. Galima apie jį lygiai pasakyti kaip apie jo Mokytoją, kad “jisai atrakina ir niekas neužrakina, užrakina ir niekas neatrakina”. (Apr. 3, 7). Kunigas, pilna to žodžio prasme, yra Viešpaties saugotojas; ir didesnės garbės jisai negali turėti; negalima išivaizduoti artymesnių, draugiškesnių ir stipresnių

ryšių.

Šitas užveizdavimas yra galia teikti ir dalinti gyvybės duoną. Mokiniai ją suteikė penkiems tukstančiams tyruose. "Jie buvo Kristaus tarnai ir Dievo paslapčių teikėjai". (1 Kor. 4, 1). Šiame atveju jie buvo tartum dieviškojo šv. Komunijos tikrumo šešėliai, mes gi esame Josios užveizdomis.

3. Trečia, kitoji jurisdikcija parodo dieviškąją galią kunigystėje. Žodžiai, kuriuos kalbame, nėra mūsų, bet Jo: ne žmogiški bet dieviški. "Tai yra mano Kunas" neturi sau lygių, nebent "Teesie šviesa". Šie žodžiai įkurė šviesą. Anie žodžiai nekuria, bet jie įstato arba patiekia ant mūsų aukurų Įsikunijusį Žodį. Jie pakelia duoną ir vyną iš prigimto į antprigimtinį stovį. Tai yra galia ne kurybos, bet visagalybės. Duona ir vynas savo esmėje jau nepriklauso prigimties teisių ar aplinkybių, bet tiktai savo išvaizdoje. Juos paliečia dieviškoji, ne prigimties permaina. Jie išnyksta savo esmėje, bet pasilieka savo išvaizdoje. Prigimtyje tokios permainon nėra, nes arba visa esmė su visais savo privalumais palieka arba visa kartu išnyksta.

Čia gi išvaizda arba paveikslai ir jų sėkmės pasilieka tartum butų savo prigimties stovyje. Antprigimtiniame naujos kurybos stovyje esmė nyksta. Žodžiai "teesie šviesa" turėjo savo sėkmės pirmoje gantos kuryboje. Žodžiai "tai mano Kunas" turi savo sėkmės kaip pirmoje taip ir antroje kuryboje; abiejose — senoje ir naujoje kuryboje. Jie yra šalia šitų žodžių: "Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė apdengs tave savo šėšėliu; todėl ir Šventasis, kurs gims iš tavęs, vadinsis Dievo Sunumi". (Luk. 1, 35). Einant šia priežastimi, konsekrovimo ir įsikunymo veiksmai yra bendri. Po įsikunymo nėra kito veiksmo taip prakilnaus, taip grynai dieviško kaip šv. Atnašos konsekrovimas. (Tai yra Įsi-

kunijusio Sunaus įsikunymo ir atnašavimo tęsinys. Balsas, kuris kalba tuos žodžius, yra žmogaus; žodžiai ir sėkmės yra aukščiausios Dievo galybės.

4. Ketvirta, šita jurisdikcija reiškia visiška kunigo ir Dievo Sunaus ryšių artymumą. Išrodytų, kad išskyrus Jo kunigystės dalyvumą — Jojo paveikslu atvaizdavimą ir kunigo atspindį savo Dieviškame Mokytojuje — kitoki ryšiai nėra galimi. Vienok jų yra net du. Visu pirma, yra nuolatinis kasdieninis mokinio su savo Mokytojum ir tarno su savo Viešpačiu draugiškumas. Jisai yra tarnas, draugas, sėbras. Kaip Petras, Jokubas ir Jonas buvo artymiausi Išganytojui mokiniai ant žemės, taip lygiai dabar tikinčiųjų tarpe yra kunigai. Visą dieną jie stovi arti; jų visas gyvenimas yra Jam giminingas. Iš Jo išeina jie ryte, prie Jo grįžta jie vakare.

Toliau, čia yra toksai tikras, esminis ir gyvas ryšys šv. Mišiose, kaip jisai kad buvo kuomet šv. Jonas ilsėjosi ant Jo krutinės paskutinės vakarienės metu arba kuomet jisai mazgojo šv. Petruį kojas. Kuomet mes laikome savo rankose Svenčiausią, mes esame betarpiai susivieniję su Dievu, su Įsikunijusiu Dievu, su Kurėju, Išganytoju ir Pašventėju. Tikresnė negu žemė, ant kurios mes vaikščiojame ir kuri išnyks, yra toji Įsikunijusio Žodžio butybė, kuri niekuomet neišnyks. Mes esame vienybėje su Jo esme." Kas yra susivienijęs su Viešpačiu, yra vienas dvasia". Bet mes esame susivieniję ir su Jo Kuno esme; ir mes esame Jo nariai tikru ir esminiu dalyvumu. Šv. Paulius sako, kad "mes esame jo kuno nariai, iš jo kuno ir iš jo kaulų" (Efez. 5, 30), ir jisai mus žadina "nešioti Dievą savo kune" (1 Kor. 6, 20). Tasai artumas ir vienybė yra amžinas gyvenimas.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

“Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tegul kasdien neša savo kryžių ir teseka mane” (Luk. 9. 23).

Kur kas yra lengviau atsižadėti garbės, pinigų, džiaugsmų, negu atsižadėti savęs, neieškoti savo valios patenkinimo, o pilnai atiduoti Išganytojui. Bet be to savęs atsižadėjimo negalima pasekti Išganytoją. “Kurie yra Kristaus, tie prikalė ant kryžiaus savo kuną draug su ydomis ir geiduliais” (Gal. 5, 24). To mus mokiina Tautų Apaštalas, į savo pavyzdį nureddamas. “Mes visuomet nešiojame savo kune Jėzaus marinimą, kad ir Jėzaus gyvybė apsireikštų mūsų kunuose” (2 Kor. 4, 10). Be savęs atsižadėjimo negalima pasiekti krikščioniškos tobulybės. Prie tos gi tobulybės visi turime pareigą siekti. Todėl visiems reikia suprasti, kad jau laikas pradėti savęs suvaldymo, apsimarinimo ir savęs atsižadėjimo darbą.

Labai dailiai tą reikala ir priemones trumpais žodžiais aiškina Tomas a Kempis, Kristaus sekimo knygos rašytojas.

Jisai rašo: “Sunau, negali turėti tobulos laisvės, jeigu visiškai savęs neišsižadėsi.

Supančioti yra visi savęs ieškantieji ir patys save mylintieji, visi goduilingi, žingeidūs, neramūs, visuomet linksmių ieškantieji; kurie neieško to, kas Jėzaus Kristaus yra; mąstantieji nuolat apie tai, kas ilgai negali patekti.

Nes visa pražus, kas ne iš Dievo yra prasidėję.

Atsimink tuos trumpus ir aiškius žodžius: apleisk viską, o viską atrasi, valdyk pageidimus, o atrasi ramybę. (Apie Kr. Sek. 3 knyga 32 sk.). Ir toliau: “Sunau, netikėk savo jausmams: kas dabar yra, netrukus persimainys. Kol gyvesi, nors nenorėdamas, bus paduotas atmainoms: kartais busi linksmas, kartais nu-

liudęs, busi ramus ir neramus, busi maldingas ir atšiales, busi uolus, tai apsileidėlis, busi rimtas, tai vėl netvirtas.

Bet išmintingas ir gerai dvasioj išsilavinęs žmogus stovi aukščiau už tas permainas; jis nežiuri į tai, ką savyje jaučia, arba iš kurios pusės netvirtumo vėjas pučia; bet žiuri, kad visi jo proto pobūdžiai būtų pakreipti prie reikalaujamo ir pageidaujamo tikslo...

Todėl reikia apvalyti mintys, kad būtų teisos ir teisingos, reikia viską aplenkus prie Viešpaties skubintis” (Kr. Sek. 3 k. 33 sk.

“Nevisi lygiai daug turi pergalėti ir suvaldyti. Vienok stropus žmogus, nors daug geidulių turėtų pergalėti, smarkiau pakils dorybėse, negu žmogus be palinkimų, be netaip stropus prie dorybių.

Du daiktu ypač padeda geram pasitaikymui, būtent: varu save atitraukti nuo prigimtų pikty palinkimų ir, kaip gyvai, rūpintis įgyti dorybę, kurios kas labiausiai reikalauja. Taip pat stengkis labiausiai saugotis to ir tai pergalėti, kas dažniausiai tau kituose nepatinka” (Sek. Kr. 1 kn. 25 sk.).

Taigi, savęs atsižadėti reikia savo blogus palinkimus suvaldant, padarant sau prievartą blogo nedaryti, o priešingai, rūpintis kiek galint daugiau padaryti gero. Šv. Teresė (senesnėji) pasakė: “(Tikėti, kad Dievas į savo draugystę priims ištaigose ir be sopulių gyvenančius, — beprotystė.”

Kas nori dvasinių naudų turėti iš savo sielos daržo, privalo taip gi visai piktyžoles t. y. ydas, nusidėjimus išrauti, o geras gėles — dorybes pasėti. Pasėjus-gi žiurėti, kad jos tarptų ir bujotų.

Pergalėkime save, atsižadėkime savęs, o busime verti eiti paskui Kristų. K. M.

Uršulēs Nelaimēs

(Tēsinys).

Nuo to laiko senis Borlekas, jo moteris ir duktē nežinojo ir kaip jau reikšti dėkingumą savo kilniam svečiui, į kurį iki šiolei buvo pratę žiurėti kaip į savo prėšą. Jie dabar dėjo visą savo trusą ir rupestį jam patarnauti ir tukstančius kartų reiškė gailestį, kad negalį daugiau nieko geresnio padaryti.

Kuomet Ona, pilna nerimasties, įteikė savo ponios žiedą Frulardui ir pasakajo apie vargšės Uršulės suėmimą, jis įkrito į baisiausį nuliudimą ir nusiminimą. Pastebėjęs tai senis Borlekas ir sužinojęs, kas taip skaudžiai užgavo jo geradarijo širdį, nesudvejojo pasakyti jam savo busimo žento pasiūlymą vietos girioje, kur jis gyveno, nenorėdamas tarnauti kruvinai, nuožmiai Respublikai.

Borlekas prikalbino Frulardą eiti pas tą žmogų, įtikrindamas, kad su jo pagalba galima bus bandyti gelbėti Uršulę. O tam Liutaširdžiui (taip buvo vadinamas tas drąsus jaunas vyras, kuris buvo pasibaisėjimu to šalies kempelio respublikonams) jo sužiedotinės jau buvo išpasakota, į kokią nelaimę ji buvo pakliuvusi, ir apie kilnų karininką, kuris ją išgelbėjo. Nuo to laiko Liutaširdis nekartą svajoję, kad atsitiktų progą buti naudingų ir jo geradariui.

Iš karto Frulardas mažai kreipė dėmesio, kas jam buvo pasakojama. Jis net nelabai norėjo susipažinti su tais pasmerktaisiais pabėgėliais, su kuriais

ateityje jis gali buti pasiūstas kautis. Jis pats vienas nukeliavo į Lanioną. Ten jis manė prieiti prie kokio nors įtekmingo respublikono ir, jam tarpininkaujant, paliuosuoti Uršulę. Jis žinojo, kad ji yra visų piliečių mylima ir gerbiama. Vienok visas jo pastangas suparalyžavo pasiutusieji geidimai ir nepermaldaujama neapykanta niekšo Šedubos.

Taigi dabar Frulardas, davestas iki desperacijos to niekšo kraugeringumu ir bjaurumu, nerasdamas jau jokio budo išgelbėti savo giminaitės, kaip tik jėga, staiga pasirįžo susirasti Liutaširdį ir, jam padedant, atlikti savo drąsų žygį.

Matydamas, kad Liutaširdis yra labai jam prielankus, karininkas pasiskubino trumpais žodžiais supažindinti jį su nelaiminga ponios Lefortienės istorija, su kruvina drama, tą rytą įvykusia ant rinkos Lanione, su Šedubos niekšyste, su baisia kelione, kokią Uršulė turės atlikti ir su baisiu likimu, kokis jų laukia ryto rytą Tregyje.

“Prakeikti niekšai!” suriko Liutaširdis, mosuodamas kumštį; “o kad aš galėčiau tas baisenybes, kokiais jie yra, sutrinti lyg kapotą mėsą ir iškepti ant lengvos ugnies!”

Kuomet jis taip pasakė, antrasis pabėgėlis laikė kardą rankoje, kuri nerūškai virpėjo, lyg pasirengusi kirsti. Jo veide pasireiškė bausis įtužimas ir kerštas. Jis pasidarė bausis.

“Mes turime išplėšti iš jų nagų tą

kilnią auką, nors kažin kas mus lauktų", tarė Frulardas.

"Tamista kalbėk ir tvarkyk; aš tavo žmogus visiškai," tarė Liutaširdis, paduodamas savo ranką.

"Jei mūsų pasikėsinimas mums pasiseks, aš prašau, kad jus parupintumėte mano vargšei giminaitei Uršulei prieglaudą, iki atsitiks tinkama proga jai iškeliauti Anglijon pas jos vyrą."

"Šiuo reikalu nesirupink, mielas drauge. Tik tegu mums pasiseka išplėšti tą paukštytę iš tų plėšriųjų kranklių nagų, visi respublikos velniai nesuras jos lizdo."

Tai taręs, jis nusivedė Frulardą prie daubos, labai sumaniai tyčia žemėje iškastos. Sėjurą į ją įėjimą taip puikiai slėpė tankios, susipynusios aržuolų šakos, kad, nežinau tiesiog, negalima buvo ko-nors tokio tenai dapsitotėti.

"Ar manai," tarė jis toliau, "kad tokioje slepynėje kaip ši, šio laukinio miško viduryje, galės policiniai Respublikos šunys mus rasti? O beje, ar daug kažin palydovų lydės suimtąją?"

"Ištikrųjų, aš mažai ką galiu į šį klausimą atsakyti. Bet aš spėju, kad ne daugiau jai draugaus kaip kad koki aštuoni kareiviai."

"Gerai. Išgerk obuolinės puoduką, suvalgyk kokį kąsnį ir pirmyn, nes kelionė tolima," tarė Liutaširdis, įeidamas vienon bakužėn ir paduodamas užkandžio. Frulardas savo širdyje labai tuo apsidžiaugė, nes visą tą dieną dar buvo burnoje kąsnio neturėjęs.

"Mano vyrai yra išsisklaidę visur

ir dabar jau nėra laiko jų surinkti," kalbėjo toliau Liutaširdis; "Bet aš čia turiu mano ištikimąjį Javelį, dar gausime tris iš geresniųjų, tai mes apsidirbsime ir su dešimtimi tų budelių republikonų. Apie puolimo planą, kurį aš jau sudariau savo smegeninėje, paaiškinsiu kelionėje."

Dabar jis pašaukė jauną vyruką, kurį pirmučiausia Frulardas buvo sutikęs ir kuris visą pasikalbėjimo laiką stovėjo nuošaliai. Jam tapo įsakyta nueiti ir atnešti iš daubos ginklų ir užprovų, sugrąžinti Frulardui jo revolverius ir da duoti jam kardą, dubeltuvką ir visi trys patraukė Tregio miesto link.

SKYRIUS X.

Patilčių užėiga.

Liutaširdis, Javelis ir Frulardas geriau susipažino kelionėje. Jie parengė puolimo planus.

Tuom tarpu baisi regykla palengva slinko keliu nuo Lanio į Tregio miestelį. Priešakyje jojo šeduba.

Jo neramiose akyse toje valandoje galima buvo įžiūrėti šėlimo ženklai, susimaišę su paniekos, neapkantos ir šėtoniško džiaugsmo išraiškomis. Šale jo, ant mažiuko arkliuko jojo kita žmogysta, kokių penkių pėdų ir vienuolikos colių aukščio. Jo kreivos kaip ir išsukintos kojos beveik siekė žemę. Didelė buvo nelygybė tarp jojiko ir jo žirgo.

Ir veidas tos žmogystos liudijo, kad jos galvoje ne visi namie. Bet vienok ji buvo respublikos tarnyboje ir nešiojo tam tikrus ženklus.

(Daugiau bus).

„Ir kiekvienas, kurs palieka namus, ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną... deliai mano vardo gaus šimteriopai ir paveldės amžinąjį gyvenimą” (Mat. 19, 29).

Katalikų Pasaulys

Japonija pribrendusi prie Katalikiškų Misių. Paryžiaus Užsienio Misių Draugijos vienas narys, kurs žymią savo gyvenimo dalį praleido Japonijoje, yra tos nuomonės, kad šių dienų laikas yra tinkamiausias katalikų tikėjimo platinimui japonų imperijos salose.

Jis paduoda tokią įdomią japonų ir jų valdžios draugingumo atsindšimo į Katalikų Bažnyčią sutrauką:

1) Japonija labai rimtai minti ja siūsti savo reprezentantą į Vatikaną.

Paminklai kunigams. 2) Pastaraisiais laikais Japonijoje pastatyta viešieji paminklai katalikų misijonieriams.

Antai Yamaguči mieste pastatytas viešasis paminklas pagerbti Šv. Pranciškų Ksaverą, kuris tame mieste pastatė katalikų bažnyčią Japonijoje. Paminklo atidengimo iškilmėse japonų valdžią oficialiai reprezentavo Yamaguči prefektas.

Septynioliktame šimtmetyje kun. Sotello, jezuita, Sendal lordas Massamune pasiuntė Romon ambasadoriaus rolėje. Jam gryžus į Sendal, stabmeldžių nužudytas. Dabar įžymieji Sedal stabmeldžiai išsprendė savo lėšomis pastatyti paminklą, kad pagerbus tą nužudytą kunigą. Dicezijos Hakodate generalinis vikaras buvo prašomas pašventinti paminklą, kuomet bus baigtas. Vienas stabmeldžių atsiliepė į kunigą Jacquet: "Musų proseniai padarė didelę klaidą. Šiandie mes nors tuo paminklu norime atitaisyti tą klaidą".

Katalikiškos mokyklos. 3). Katalikiškos mokyklos Japonijoje šiandie visų japonų luomų branginamos.

Kuomet 1923 metais žemės drebėjimas sugriovė miestuose Yokohama ir Tokyo katalikiškas mokyklas, kurias vedė Marijos BroLIAI, daugelis japonų stabmeldžių atėjo pagelbon BroLIAms. Nežiurint savo milžiniškų nuostolių, stabmeldžiai sa-

vo tarpe surinko apie 150,000 dolerių ir tuos pinigų pavadė BroLIAms mokyklų butus atstatyti.

Japonijoje jau ilgi metai katalikiškos mokyklos išlaikomos. Ir tas mokyklas lanko ne vienu japonų katalikų vaikai. Jas lanko ir stabmeldžiai vaikai. Lanko įvairių luomų vaikai, tarp kurių pasitaiko princų ir princesių.

4). Japonai valdininkai Korejoje ir Mandžurijoje rodo didelio katalikų misijoms palankumo.

Korejos mieste Seul monsignoras Larribeau konsekruotas koadjutorium sakomo miesto vyskupui Mutel. Korejos gubernatorius, japonas, prie tos progos pasakė puikią ir misijoms labai palankią prakalbą.

Imant abelnai, Korejoje ir Mandžurijoje japonai valdininkai didžiai garbingai atsindša į katalikų misijonierius ir į vienuoles. Antai, Šv. Pauliaus iš Chartres vienuolių viršininke Korejoje Japonijos valdžia atžymėjo orderiu.

Diplomatiškasis palankumas. 5). Pачioje Europoje japonai jau ne kartą manifestavo savo palankumą Katalikų Bažnyčiai.

Po karo Japonijos sosto įpėdinis pagerbė Šventąjį Tėvą, ap'ankydamas Vatikaną. Jei taip būtų atlikęs koks Amerikos ar Europos valdininkas, mažai būtų buvę dėmesio atkreipta, bet Japonijoje sosto įpėdinio tos rūšies akcija skaitosi labai nepaprasta.

Praeitą pavasarį Paryžiuje konsekruotas Tokyo miestui arkivyskupas Chambon. Tose iškilmėse Japonijos ambasada taip pat buvo reprezentuojama.

Taip pat praeitą pavasarį japonų ambasadoriaus sunus buvo kataliku apkrikštytas.

(Bus daugiau).

MUSŲ DARBAI

Kolegijos metraštis.

Šįmet išleistas kolegijos metraštis pasižymi ne tikta savo gražia išvaizda, gražiais vaizdais, puošiančiais jo lapus, bet taipgi ir savo turinio įvairumu. Čia randame aiškiai išdėstytą Amerikos Lietuvių Kolegijos tikslą ir jos siekius; čia yra užtektinai informacijų, norintiems į ją įstoti; čia aprašomi pereinų mokslo metų įvairumai ir prietikiai.

Pirmame puslapyje randame kolegijos tarybos sąrašą. Tarybos pirmininkas yra amerikiečiams labai gerai žinomas aukštai gerbiamas kun. prof. Pranas Bučys, dabartinis Tėvų Marijonų vyriausis vadovas, nemaraus mūsų Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus draugas ir įpėdinis. Kadangi kun. prof. P. Bučys gyvena Europoje, tai čia Amerikoje jį pavaduoja jo vietininkas gerb. kun. Feliksas Kudirka, Amerikos Tėvų Marijonų vyriausis vadovas arba provincijolas. Be šių garbingų asmenų yra ir daugiau tarybos narių.

Šalia tarybos eina kolegijos mokytojų sąrašas. Pernai buvo penketas; šįmet, ištaigai ir mokinių skaičiui augant, tasar sąstatas jau padidėjo. Dabar jau yra 6 mokytojai. Kaip pernai, taip ir šįmet kolegijos direktoriaus pareigas eina kun. dr. J. Navickas. Visą administracinį aparatą, kaip mokslo, drausmės ir finansų, užbaigia dvasios vadai, kurie jaunikačiams turi didelės svarbos.

Ižanginis straipsnis puikiai aptaria Kolegijos Tikslą. Josios esimas Amerikos lietuviams yra būtinas. Jaunoji karta, egnanti svetimtautiškas mokyklas, nustoja savo tautinės dvasios — ištautėja. Lankantieji gi viešiasias arba valstybines mokyklas, neturėdami progos išmokti savo tikėjimo tiesų, nutolsta nuo tikėjimo; kartais ir visai jo nustoja. Šios tai aplinkybės ir verčia Amerikos lietuvius turėti

savoji aukštąji mokykla, kurioje būtų auklėjami naujosios išeivijos kartos vadai, kurių svarba ir reikšmė ateityje yra gerai kiekvienam lietuviui suprantama.

Toliau aprašoma Amerikos Lietuvių Kolegijos kurimo istorija. Kur ir kada toji mintis kilo steigti šitą mokyklą. Kaip šiuo svarbiu reikalu buvo susirūpinę mūsų išeivijos vadai, kaip jie ieškojo įvairių galimybių tą taip svarbų tautos klausimą įkūnyti, ir pagaliau kaip jie perdavė tą klausimo išrišimą Tėvams Marijonams, kurie ir įkūrė nuo seniai pageidaujama mokyklą. Reikia atminti, kad oficialus josios įkurimas ir sutvarkymas teįvyko tikta pereiną vasarą, kuomet josios gyvavimą užgyrė ir patvirtino Arkivyskupas Matulevičius. Jisai ir yra, tokiu būdu, tosios mokyklos garbingas įkūrėjas.

Kadangi kolegijos vedimas pavestas Tėvams Marijonams, tai metraštis ir supažįsta visuomenę su ta vienuolija, kuri nuo keletos šimtmečių nešė lietuvių tautai švietimo naudą. Ypatingai jie suvaidino labai svarbų vaidmenį čia Amerikos išeivijoje, paimdami į savo rankas ir galutinai apdrausdami mūsų katalikišką spaudą, nes vienintėlis lietuvių katalikų dienraštis "Draugas" ir vienintėlis lietuvių katalikų tikybinis savaitraštis "Laivas" yra jų vedami; lygiai jie paėmė į savo rankas ir aukštesnį švietimą, įkurdami kolegiją bernaičiams.

Metraštyje smulkiai aprašomi kolegijos namai ir jo turtas; Tėvų Marijonų ukis, kuris yra kolegijos gyvavimo pamatas; ir pagaliau visos savastys ir ypatybės, kurios sudaro visa, kas tokie mokyklai yra reikalinga. Josios, deja, yra mažutės, nes ir pati mokykla yra jaunutė ir mažutė. Bet pradžioje visuomet taip yra. Lietuvių priežodis sako "Pradžia darbą gaišina".

Amerikos Lietuvių Žinios.

Baltimore, Md. Darbai. Baltimorėje siuvėjų darbai, kur daugiausia lietuviai dirba, nepergeriausiai eina. Viena firma, kurioje seniaus dirbdavo apie 3000 siuvėjų, įsitaisė visokias mašinas, kurios beveik sumažino ant pusės darbininkus, o dabar žada paleisti 500 darbininkų. Vieną avį kerpa — kitoms kailis dreba.

Vestuvės. Dr. Antanas Bučnis apsiavedė. Du broliu medicinos daktarai, abu vyčiai vietinės 19 kp. ir abu vedė kitatautes merginas, nors lietuvaičių čia gimusių nestoka, kurios išėjusios kolegijas ir su centais. Tai tau tauta ir bažnyčia!

PHILADELPHIA, PA. — *Surinko aukų \$537 su centais.* Kauno "Vaikelio Jėzaus Dr-jos našlaičių įgaliotinė p-lė M. Popikaitė, iš Lietuvos, pasišventus šiam darbui surinko parapijose viso \$537 su centais. Šv. Kazimiero Dr-ja iš kasos skyrė \$25.00 ir susirinkime nuo narių surinkta \$25.15, viso \$50.15. Šv. Ražančiaus Dr-ja iš kasos aukavo \$5.00. Šv. Cecilijos Dr-ja iš kasos \$10.00, Tretininkų Draugija \$12.00 su centais. Taipgi rinko aukas vaikščiodama po namus. Pietinėj daly viso surinko \$396 su centais, šv. Jurgio parapijoj, Richmond daly, \$140, šv. Andriejaus parapijoj, šiaurinėj miesto daly, \$91.00. Viso \$537 su centais. Taipgi susirinkime Labdarybės Draugija po vardu šv. Vincento de Paulio buvo nutarta aukoti \$300, bet vėliau atsirado priešingų ir nutarimą atšaukė. Spalių 16 d. vietoj \$300 didžiuma balsų nusileido protestuojantiems ir nutarė aukoti \$100. Ta šimtinė p-lei Popikaitėi nebuvo įteikta, nes kasierka p-nia Balčiūnienė prie savęs neturėjo, bet liko įgaliotas pirm. p. J. Pranckunas, kad pasiųstų tiesiog Vaikelio Jėzaus Dr-jai Kaurian taip greit, kaip tik bus pinigai išimti iš bankos. Sunkus buvo darbas, bet visgi

atsirado gailestingų asmenų, kurie tam tikslui pasišventė ir pasidarbavo.

K. Dryža.

BOSTON, MASS. — Spalių 30 d. Stalter viešbuty, Bostone įvyko šios valstijos žydų bankietas Beth Israel ligoninės naudai. Dalyvavo 1100 žydų. Kiekvienas dalyvis užsimokėjo už bilietą \$250, ir taip maždaug iš įeigų susidarė \$300,000.

Be to, A. C. Ratschesky, žydėlis bankierius paaukavo \$200,000 atminčiai savo brolio I. A. Ratschesky, kuris mirė keletą mėnesių atgal. Tas pats žydėlis ir pereitą metą aukavo \$100,000.

Apart žydėlių, dalyvavo kelta įžymių šios valstijos viršininkų, kaip tai gub. Fuller ir kiti.

Ligoninės naudai žydai jau turi pusantro milijono dolerių. Truksta tik \$300,000.

Palyginkime dabar lietuvių duosnumą su žydėliais. Gal kas sakys, kad pas žydėlius yra daugiau pinigų. Tas tiesa, bet lietuviai dar niekad neparodė savo duosnumo sulig išgalės. Turime ir mes pasiturinčių lietuvių, bet jie labai retai kada aukoja, arba kad ir aukoja doleriuką kitą, tai ir už tą reikalauja išgarbinimo. Žinoma, ne visi. Duosniausiais mūsų aukotojais yra tie, kurie mažiau uždirba ir mažiau turi. Pasižiurėkime tik į aukotojų sąrašus, o pamatysime, kad taip yra, o ne kitaip.

Jau išėjo iš spaudos nauja knyga: Šv. Teresė Vaikelio Jėzaus. Kaina 50c. Galima gauti "Draugo" knygyne, 2334 S. Oakley ave., Chicago, Ill.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kaip užsisakyti iš Lietuvos „Žvaigždė“? *N. N. Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Pasiųsk Tamsta „Žvaigždės“ redakcijai Kaunan dolerį, kitą ir gausi „Žvaigždę.“ Adresas: „Žvaigždė“ Jezuitų Namai, Kaunas.

Jei Jums keblu, — mes patarpininkausime, — atsiųskite „Laivui.“

KLAUSIMAS. — Ar gali vyras gyventi su gyvanašle ir priklausyti prie parapijos? *K. R., Roseland, Ill.*

ATSAKYMAS. — Nevalia gyventi su gyvanašle: „kas nors paleidžia savo pačią... ir kitą veda, svetimoteriauja; ir kas paleistąją veda, svetimoteriauja.“ (Mat. 19, 9). Viešų palaidunų ne tik į parapiją, bet ir į katalikų kapus nereikia priimti.

KLAUSIMAS. — Kiek ilgio turi kilometras, rusų viorstas ir anglų mylia?

ATSAKYMAS. — Kilometras turi tukstantį metrų; rusų viorstas turi penkis šimtus rusiškųjų sieksnių, taigi yra ilgesnis už kilometrą; anglų mylia turi pusantrą rusų viorsto.

KLAUSIMAS. — Esu pasižadėjęs kasmet siųsti šv. Mišioms Filadelfijon šv. Ritos bažnyčiai ir nežinau, ar galiu dabar užpirkti šv. Mišias kitur.

„Laivo“ *Sk. iš Phila, Pa.*

ATSAKYMAS. — Tas priklausu nuo to, koksai buvo pasižadėjimas. Jei tamsta pasižadėjai aiškiai tikrai šv. Ritos bažnyčioje užpirkinėti šv. Mišias, tai tokio griežto pasižadėjimo atmaintyti negali. Bet jeigu pasižadėjimas buvo tikrai bendras — kasmet užpirkti šv. Mišias, atsiduodant šv. Ritos globai, tai gali kiekvienoje bažnyčioje užpirkti šv. Mišias, prašant šv. Ritos užtarymo, nes šv. Mišios yra kiekvienoje bažnyčioje lygios vertybės ir kiekvienoje galima melsti kiekvieno šventojo globos.

KLAUSIMAS. — Kas atsakys už tas moteris, kurios lieka Lietuvoje, o jų vyrai gyvena Amerikoje?

ATSAKYMAS. — Kiekvienas atsako už savo darbus. Sulig Katalikų Bažnyčios mokslu moterystės ryšiai, tai ne koksai paprastas kontraktas (sutartis) tarp vyro ir moters, bet šv. sakramentas, paties Jėzaus Kristaus įsteigtas, kursai tvėria iki vyro ar moters gyvos galvos. Nė vyrui, nė moteriai nevalia skirtis kits nuo kito.

Todel labai blogai elgiasi vyras, apleidamas savo žmoną ilgam laikui, taip lygiai ir moteris. Bažnyčia visados žiuri į tą neprielankiai ir gina.

KLAUSIMAS. — Ar šv. Jono Krikštytojo krikštas šv. Trejybės vardu?

ATSAKYMAS. — Šv. Jonas Krikštytojas krikštijo žmones tikrai iš vandens ir jo krikštas nenaikino pirmųjų tėvų nuodėmės, — tai nebuvo sakramentas, tikrai busiančiojo krikto ženklas ir paraginimas prie atgailos už nuodėmes ir pataisymo savo gyvenimo. Jisai nekrikštijo šv. Trejybės vardan. Tikrai Jėzus įstatė šv. krikšto sakramentą, kursai naikina įgimtąją nuodėmę.

KLAUSIMAS. — Iš kur žinome, jog Arkangelas Gabrielius apreiškė Švenčiausiajai Panelei, jog iš Jos užgims Išganytojas?

ATSAKYMAS. — Apie tai yra aiškiai aprašyta Šventame Rašte. Visi keturi evangelistai aprašo aiškiai, jog Arkangelas pasirodė Švenčiausiajai Panelei Marijai, pranešdamas, jog Ji pradės iš Šventosios Dvasios ir pagimdys Išganytoją. Šventasis Raštas ne melagysėių knyga, bet Šventosios Dvasios įkvėptųjų žmonių surašytos tiesos. Apie šitąjį Apreiškimą šiandien niekas jau nebesiginėja.

“Elektra!---

Nepailstantis Tarnas Amerikos Gerbuvio”

Sako Lewis E. Pierson
Suv. Valstijų Chamber
of Commerce Prezidentas

“Daug dalykų prisidėjo prie pakėlimo Amerikos darbininkų, bet pamatinis dalykas buvo tai tas, kad Amerikos darbininkas po savo ranka turėjo daugiau mašininės jėgos, negu darbininkai bile kokioje kitoje pramoninėj šalyje.”*

TUO tarpu kai kitose pasaulio dalyse yra daug neramumų ir pramoninių vaidų, Amerikoje darbininkai ir darbdaviai darbuojasi ranka rankoj ir iš to išėjo tas, kad šioje šalyje darbininkų padėtis kur kas geresnė, negu bile kurioj kitoj šalyje.

Augštai išvystytas elektros jėgos vartojimas padarė šioje šalyje tokią padėtį.

Amerikos inžinieriškas išsilavinimas ir suorganizavimas gabių žmonių, nukreiptų į išplėtojamą elektros gaminimo dirbtuvių, tai šiaudie Amerikos pramonė gamina elektrikinės energijos daugiau, negu visame pasaulyje paėmus kartu.

Veik čielas milijonas mailių vielų linija išplatina ir padalina Ameri-

kos pramonėms daugiau kaip 30 milijonų arklių jėgos. Išdalinant tą elektros jėgą į žmogaus jėgą išeina taip, kad kiekvienas darbininkas turi 40 padėjėjų. Tie padėjėjai yra elektros jėga.

Išeina, kad Amerikos darbininkas su pagelba elektros jėga padidina savo darbo mažumą 40 sykių. To pasekmė ta, kad Amerikos darbininko finansinė padėtis pagerėjo per 50 nuoš. per pastaruosius 15 metų. Tuo pat tarpu pramonės produktai žymiai atpigo.

Šviesoje šitokių nuoveikalių yra aišku, kad Amerikos biznio ir Amerikos šeimyninio gyvenimo intereseuose yra palaikymas principo individualės iniciatyvos, nes jos dėka šitokie nuoveikalai buvo gauti.

*Pilnas P. Piersono prakalbos tekstas siunčiamas ant pareikalavimo.

COMMONWEALTH EDISON CO.

72 W. Adams Street, Chicago

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Išautėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoje gimusių lietuvių. Kitos tautos mus nustumia, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausimė? Turime išsiauklėti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo įkurti bernaičiams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išėivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad businoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai murų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštąjį mokslo įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai rumų. Plati visuomenė, kurios labai dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei vienas Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jūsų centas bus pavartotas ten, kur Jus jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbamų Tamsta ištiesi pagelbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sulyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsisakykite parenti lietuvių bernaičių Kolegijos. Malonėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jūsų skirtą auką ir atkirpę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS

2334 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką dol. c.

MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ĮSKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas () moka sulyg išgalės	Nuolatinis Remėjas () moka \$3.00 į metus	Amžinasis Remėjas () moka \$50.00	Garbės Remėjas () moka \$100.00	Kolegijos Steigėjas () moka \$500.00	Dienos Uždarbį () \$.... c....	1000 plytų Kolegijai () \$25.00	siunčiu \$.... c....
---	---	--	--	---	---------------------------------------	--	-------------------------

Mano adresas

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų, gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laivą". Amžinieji inėše \$50.00 pasilieka Remėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laivą" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.